Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 12. Warszawa, dnia 25 kwietnia 1930 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne

228.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 29 marca 1930 r.

w sprawie oznak władz, urzędów, zakładów, intucyj i przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) zarządzam co następuje:

§ 1. Oznaka na budynku, w którym mieści się władza, urząd, zakład, instytucja lub przedsiębiorstwo państwowe, składa się z tablicy z herbem państwowym i z tablicy z napisem, odpowiadającym nazwie władzy (urzędu, zakładu, instytucji, przedsiębiorstwa).

Tablica z herbem państwowym ma kształt owalny, obwódkę białoczerwoną i tło szare, na którem jest wyobrażony herb państwowy (Wzór Nr. 1).

Tablica z napisem jest prostokątna, ustawiona poziomo, ma tło czerwone barwy cynobru, zaś obwódkę oraz litery — białe. Typ liter podaje wzór Nr. 2.

Układ wzajemny obu tablic może być dwojaki: albo tablica z herbem państwowym znajduje się bezpośrednio nad tablicą z napisem i to bądź nad wejściem (drzwiami, bramą) do urzędu (zakładu, instytucji, przedsiębiorstwa), bądź też z boku tego wejścia; albo też tablica z herbem państwowym znajduje się nad wejściem (drzwiami, bramą), a dwie jednakowe tablice z napisami po obu stronach wejścia.

§ 2. Wymiary tablicy z herbem państwowym wynoszą dla oznak władz naczelnych (oznaki I wielkości) 60 cm na 48 cm, dla władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych, podległych bezpośrednio władzom naczelnym (oznaki II wielkości) — 55 cm na 44 cm, dla wszystkich innych władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych (oznaki III wielkości) — 50 cm na 40 cm.

Wymiary tablicy z napisem zależą od wielkości liter i długości napisu.

Wysokość liter napisów w oznakach I wielkości wynosi 7 cm, w oznakach II wielkości — 6 cm, w oznakach III wielkości — 5 cm.

Odstęp pomiędzy napisem a górną oraz dolną obwódką wynosi: w oznakach I wielkości 31 mm, w oznakach II wielkości 28 mm, w oznakach III wielkości 26 mm; jeżeli napis jest w kilku wierszach, odstępy pomiędzy wierszami wynoszą odpowiednio: 21, 19 i 17 mm. Układ napisów podają wzory Nr. 3, 4 i 5.

Szerokość obwódki wynosi 10 mm dla oznak wszystkich wielkości.

Jeżeli przy jednem wejściu mają być umieszczone oznaki kilku władz (urzędów, zakładów, instytucyj, przedsiębiorstw) państwowych, umieszcza się tylko jedną tablicę z herbem państwowym — wielkości, odpowiadającej najwyższej z tych władz (urzędów, zakładów, instytucyj, przedsiębiorstw), i po jednej tablicy z napisem dla każdej z tych władz (urzędów, zakładów, instytucyj, przedsiębiorstw).

§ 3. Sąd Najwyższy i Prokuratura Sądu Najwyższego, Najwyższy Trybunał Administracyjny, Trybunał Stanu, Trybunał Kompetencyjny, Najwyższy Sąd Wojskowy, ambasady, Generalny Inspektorat Sił Zbrojnych i Sztab Główny używają oznak I wielkości.

Sądy apelacyjne, sądy okręgowe i prokuratury tych sądów używają oznak II wielkości, a sądy powiatowe (grodzkie), sądy pracy i sądy rozjemcze dla Zakładu Ubezpieczeń od wypadków, zarządy więzień, zarządy zakładów wychowawczo-poprawczych i zakładów dla niepoprawnych przestępców tudzież urzędy depozytów sądowych — oznak III wielkości.

Wątpliwości co do wielkości oznak, jakich mają używać poszczególne władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, rozstrzyga właściwa władza naczelna.

§ 4. Właściwi ministrowie mogą dla podległych sobie urzędów i organów wykonawczych i pomocniczych oraz przedsiębiorstw ustanawiać w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów oraz Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oznaki odmienne od określonych w §§ 1 — 3.

Tablica z napisem nazwy urzędu zagranicznego może być co do koloru, rozmiarów i wielkości liter zastosowana do warunków miejscowych. To samo dotyczy wzajemnego układu tablic, a w wyjątkowych wypadkach również rozmiarów tablicy owalnej.

Urzędy celne, mające siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej, mogą używać oznak z opuszczeniem w napisie nazwy miejscowości, w której mają siedzibę.

Państwowe szkoły akademickie, które używają w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia odmiennych tradycyjnych oznak, mogą ich używać nadal w zakresie, który ustali Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 5. Używanie w oznakach skróconych nazw władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych — ze względu na długość tych nazw oraz używanie dla części napisów wtórnego znaczenia liter mnieszych od zasadniczo przepisanych jest dopuszczalne na mocy decyzji właściwej władzy naczelnej, która może przekazać swoje uprawnienia władzom podległym.

Używanie oznak odmiennych od określonych w §§ 1 — 4 jest dopuszczalne na mocy decyzji właściwej władzy naczelnej, wydanej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, jeżeli przemawiają za tem właściwości architektoniczne danego gmachu.

§ 6. Oznak, określonych w §§ 1 — 3 oraz 5, używają także wojewódzkie komisje dyscyplinarne dla funkcjonarjuszów samorządowych i niektórych innych grup funkcjonarjuszów publicznych w Poznaniu i Toruniu i Wyższa Komisja Dyscyplinarna dla funkcjonarjuszów samorządowych i niektórych innych grup funkcjonarjuszów publicznych w Poznaniu.

§ 7. Oznaki publicznych szkół powszechnych, szkół zawodowych dokształcających oraz organów samorządu szkolnego wszelkich stopni ustali Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, wszystkim ministrom oraz Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości:
(—) *Dutkiewicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *St. Czerwiński.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Kühn.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Matakiewicz.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *A. Prystor.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

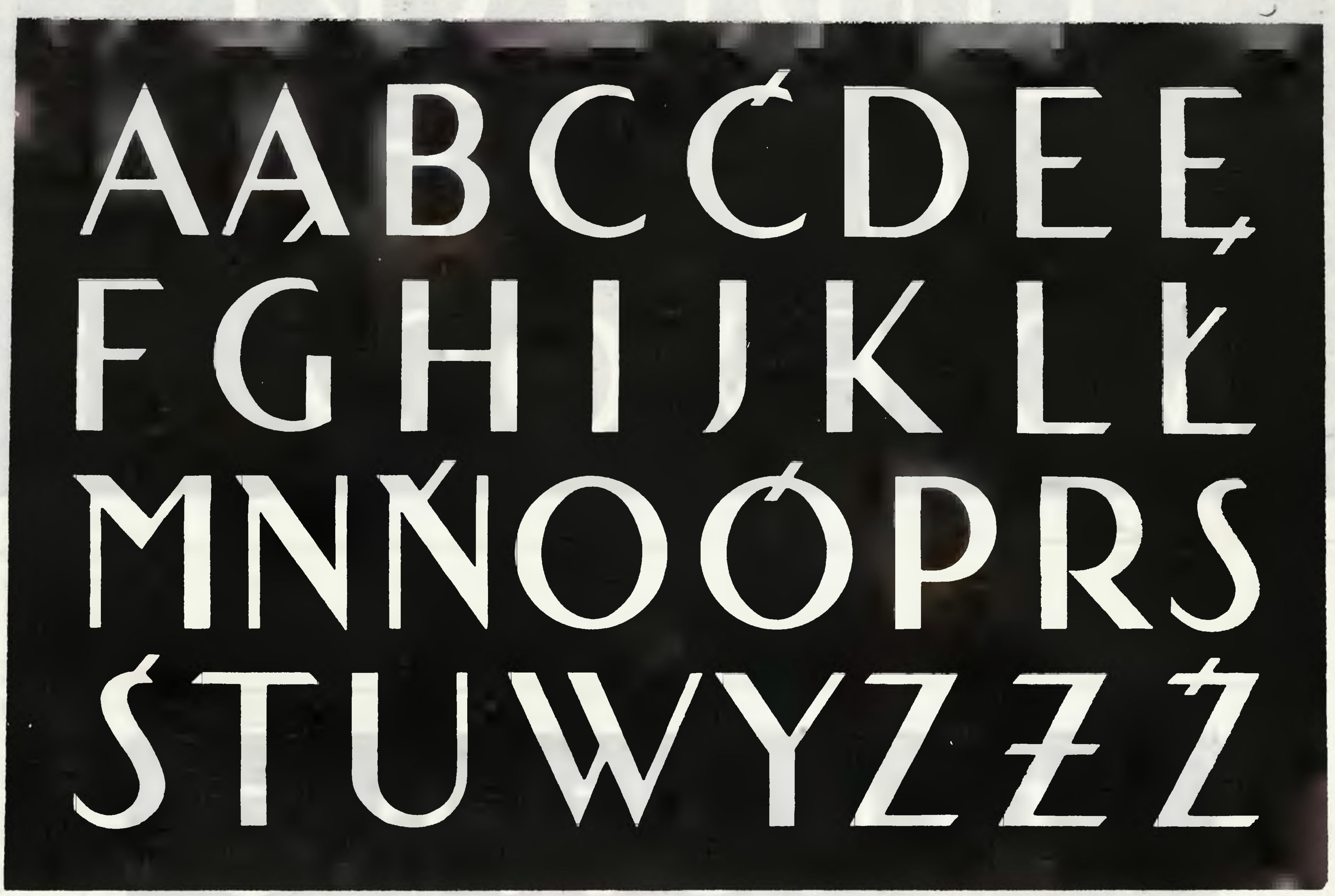
Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Boerner.*

Załączniki do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 marca 1930 r. (poz. Dz. U. R. P. 245).

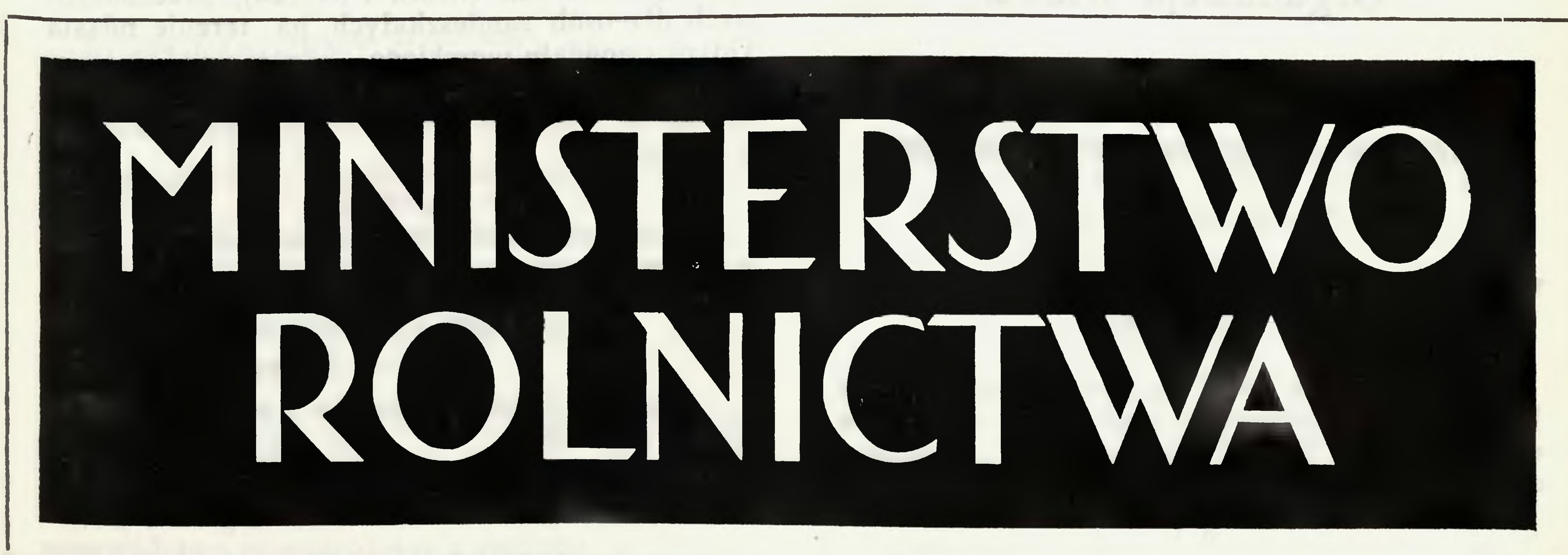
Wzór Nr. 1.

Wzór Nr. 2.

Wzór Nr. 3.

Wzór Nr. 4.

LUBELSKI
URZĄD
WOJEWÓDZKI

Wzór Nr. 5.

STAROSTWO
GRÓJECKIE

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1930 r., Nr. 23, poz. 245).

Organizacja władz.

229.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 stycznia 1930 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień urzędu celnego w Gdyni.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Urząd celny w Gdyni — w okręgu administracyjnym dyrekcji ceł w Poznaniu — upoważnia się do odprawy celnej zagranicznych przesyłek pocztowych (listów i paczek), przeznaczonych dla osób zamieszkałych na terenie miasta Gdyni i powiatu morskiego.

W tym celu tworzy się przy urzędzie pocztowym w Gdyni 2 ekspozyturę urzędu celnego w Gdyni.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 14 kwietnia 1930 r. Nr. 87, poz. 129).

230.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 lutego 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie utworzenia urzędu celnego w Kułaczynie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym dyrekcji ceł we Lwowie przy drodze ubocznej Kułaczyn — Orosze w powiecie śniatyńskim tworzy się urząd celny w Kałuszynie.

W związku z tem, dotychczasowa droga uboczna Kułaczyn — Orosze staje się drogą celną.

Jednocześnie zwija się ekspozyturę urzędu celnego w Śniatynie - Załuczu z siedzibą w Załuczu.

§ 2. Urzędowi celnemu w Kułaczynie nadaje się uprawnienia urzędów celnych drugiej klasy, z prawem uskuteczniania odprawy wywozowej cegły do Rumunji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1930 r. Nr. 27, poz. 233).

231.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 marca 1930 r.

w sprawie utworzenia izby skarbowej w Nowogródku.

Na zasadzie art. 3 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Z okręgu administracyjnego izby skarbowej w Brześciu n/Bugiem wyłącza się obszar terytorjalny województwa nowogródzkiego i tworzy się dla tegoż obszaru osobną izbę skarbową na województwo nowogródzkie z siedzibą w Nowogródku.

§ 2. Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych oraz kasy skarbowe, istniejące na obszarze województwa nowogródzkiego, podporządkowuje się nowoutworzonej izbie skarbowej w Nowogródku.

§ 3. Odnośnie podziału nowoutworzonej izby skarbowej w Nowogródku na wydziały i zakresu działania obowiązują odpowiednie postanowienia rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588).

§ 4. Agendy poszczególnych wydziałów dotychczasowej izby skarbowej w Brześciu n/Bugiem odnośnie wyłączonego obszaru województwa nowogródzkiego, przechodzą do odpowiednich wydziałów nowoutworzonej izby skarbowej w Nowogródku.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1930 r. Nr. 27, poz. 235).

232.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 lutego 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zwinięcia urzędu celnego w Tokach.

Na zasadzie postanowień art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym dyrekcji ceł we Lwowie zwija się urząd celny w Tokach.

W związku z tem, dotychczasowa droga celna Toki — Ożegowce stają się drogą uboczną.

§ 2.

Likwidację urzędu celnego w Tokach porucza się urzędowi celnemu w Podwołoczyskach.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*

(Monitor Polski z dnia 17 kwietnia 1930 r. Nr. 90, poz. 133).

233.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 marca 1930 r.

w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do podatków dochodowego i przemysłowego w okręgu administracyjnym izby skarbowej okręgowej w Warszawie.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyłącza się z pod terytorjalnego zakresu działania I urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na powiat warszawski gminy: Falenicę, Karczew, Otwock, Wawer, Wiązownę i Zagóźdź i dla wyłączonego obszaru tworzy się osobny urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych z siedzibą w Otwocku.

§ 2. Agendy I urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na powiat warszawski odnośnie wyłączonego z pod terytorjalnego zakresu działania tegoż urzędu obszaru, przechodzą do terytorjalnie właściwego nowoutworzonego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Otwocku.

§ 3. Istniejącą dotychczas przy I urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych na powiat warszawski komisję szacunkową do spraw podatku dochodowego znosi się i na jej miejsce tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego po jednej przy I urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych na powiat warszawski i przy nowoutworzonym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Otwocku, każda w składzie 8 członków i tyluż zastępców.

§ 4. Istniejącą dotychczas przy I urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych na powiat warszawski komisję szacunkową do spraw podatku przemysłowego znosi się i na jej miejsce tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego po jednej przy I urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych na powiat warszawski i przy nowoutworzonym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych w Otwocku, każda w składzie 8 członków i tyluż zastępców.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1930 r. Nr. 28, poz. 250).

Podatki bezpośrednie.

234.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1930 r.

w sprawie poboru w okresie od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. nadzwyczajnego 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

Na zasadzie art. 12 i 14 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1930 r. na okres od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 221) zarządzam co następuje:

§ 1. W okresie od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. pobierany będzie nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do uiszczanych w tym okresie podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych względnie przymusowo ściąganych w tym samym okresie zaległości wyżej wymienionych danin.

Powyższy nadzwyczajny dodatek nie będzie pobierany do podatku dochodowego od uposażeń służbowych (dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym—Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411), podatku od lokali i placów niezabudowanych, podatku od kapitałów i rent, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), opłat celnych, jak również do dodatków samorządowych.

§ 2. Należności skarbowe, określone w ustępie pierwszym § 1 niniejszego rozporządzenia, które w dniu 31 marca 1931 r. będą stanowiły zaległość, zostaną pobrane w okresie po 31 marca 1931 r. łącznie z nadzwyczajnym 10%-wym dodatkiem.

§ 3. Nadzwyczajny 10% dodatek będzie pobierany równocześnie z uiszczeniem danin publicznych. Od dodatku tego nie będą obliczane kary za zwłokę, względnie odsetki za odroczenie.

§ 4. Obliczanie i pobór nadzwyczajnego 10% dodatku należy do obowiązku tych organów, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

§ 5. Nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% należy uiścić bez osobnego zawiadomienia ze strony władzy.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1930 r. Nr. 28, poz. 251).

235.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 marca 1930 r.

L. D. V. 2599/7/30

w sprawie pomocy prawnej w dziedzinie podatków na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 4 grudnia 1924 r. L. D. P. O. 7307/1 w sprawie powyższej, Ministerstwo Skarbu zarządza, by w sprawach podatkowych, o ile chodzi o doręczenie pism oraz określenie i ustalenie podatków na terenie Wolnego Miasta Gdańska — Izby Skarbowe zwracały się odtąd o pomoc urzędową i prawną bezpośrednio do Krajowego Urzędu Podatkowego (Landessteueramt) w Gdańsku; wnioski o wykonanie zarządzeń (nakazów płatn.) już prawomocnych należy i nadal przedkładać Ministerstwu Skarbu w drodze służbowej w sposób w powołanym okólniku wskazany.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

236.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 kwietnia 1930 r.

L. D. V. 6302/1/30

w sprawie umarzania zaległości w podatkach przemysłowym i dochodowym oraz w grzywnach.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

Ze sprawozdań inspekcyjnych organów ministerjalnych powzięło Ministerstwo Skarbu przekonanie, że udzielone Izbom Skarbowym (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydział Skarbowy) zarządzeniem z dnia 30 grudnia 1929 r. L. D. V. 19564/1/29 specjalne upoważnienie do umarzania zaległości w podatkach przemysłowym i dochodowym oraz w grzywnach nie zostało dotychczas — pomimo upływu wyznaczonego na ten cel terminu — wpełni wykorzystane.

Przywiązując duże znaczenie do zupełnego zlikwidowania nierealnych pozycyj, w księgach bierczych i odciążenia w ten sposób personelu od nieprodukcyjnej pracy, Ministerstwo Skarbu przedłuża do dnia 30 czerwca 1930 r. upoważnienie, udzielone Izbom Skarbowym (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu) wyżej powołanym okólnikiem z tem, że wnioski o umorzenie, winny Urzędy Skarbowe Izbom Skarbowym oraz Oddziały wzgl. referaty bilansowe — Ministerstwu Skarbu przedłożyć **w terminie do dnia 20 maja 1930 r.**

W związku z powyższem zestawienie, o którem mowa w końcowym ustępie wspomnianego zarządzenia z dnia 30 grudnia 1929 r. L. D. V. 19564/1/29, przedłożą Izby Skarbowe Ministerstwu **w terminie do dnia 15 lipca 1930 r.**

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

237.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 kwietnia 1930 r.

L. D. V. 3894/4/30

w sprawie trybu zwalniania od podatku przemysłowego, nieprzenoszącego 50 złotych, na podstawie ust. ostatniego art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

Celem umożliwienia Komisjom Szacunkowym, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, odpowiedniego stosowania uprawnień, przewidzianych ustępem ostatnim art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15.VII. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), Ministerstwo Skarbu z uwagi na przepisy § 10 rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560) do powyższej ustawy wyjaśnia, że przy zwalnianiu przez Komisje Szacunkowe ubogich płatników, których podatek nie przenosi kwoty rocznej 50 zł. od podatku przemysłowego od obrotu nie może być uważany za przeszkodę fakt niezbadania stanu majątkowego tychże przed wymiarem podatku, o ile przewodniczący Komisji Szacunkowej na posiedzeniu Komisji stwierdzi, iż stan majątkowy płatnika jest mu znany.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

238.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 kwietnia 1930 r.

L. D. V. 1575/4/30

w sprawie zwolnienia od podatku przemysłowego tranzakcyj eksportowych masłem, dokonywanych przez spółdzielnie za pośrednictwem Małopolskiego Związku Mleczarskiego Spółdz. z o. o. w Krakowie.

Do

wszystkich Izby Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu zezwala na rozciągnięcie zwolnienia przewidzianego w art. 3 p. 15 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku

przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) na tranzakcje eksportowe masłem, dokonywane przez spółdzielnie mleczarskie (jajczarskie) za pośrednictwem Małopolskiego Związku Mleczarskiego Spółdz. z o. o. w Krakowie przy ścisłem zastosowaniu wskazówek okólnika Nr. 253 z dn. 11 maja 1928 r. L. D. V. 3316/4/28.

Powyższa ulga będzie stosowana począwszy od 1 stycznia 1930 r. do czasu powołania organizacji wspólnie reprezentującej eksport masła ze Związków Spółdzielczych.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

239.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1930 r.

L. D. V. 4310/4/30

w sprawie ulg podatkowych w zakresie podatku przemysłowego od obrotu dla niektórych przedsiębiorstw handlu hurtowego I i II kategorji.

Do
Wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

W myśl postanowień przedostatniej części art. 7 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) oraz §-u 25 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560) przedsiębiorstwa handlu hurtowego, nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych, nie mogą korzystać z ulgowych stawek podatku przemysłowego od obrotu.

Mając jednak na uwadze, że opłacanie przez powyższe przedsiębiorstwa podatku według 2% stawki odbija się w poszczególnych wypadkach niekorzystnie na ich położeniu finansowem, co w skutkach powoduje konsekwencje, niepożądane dla ogólnej sytuacji gospodarczej kraju, Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 94 powołanej ustawy upoważnia Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do przyznawania wspomnianym przedsiębiorstwom ulg w podatku przemysłowym od obrotu za r. 1929 według poniższych wskazówek:

Wymiar podatku przemysłowego od obrotu za rok 1929 dla przedsiębiorstw handlu hurtowego, nie prowadzących prawidłowych ksiąg handlowych, dokonany być winien zgodnie z obowiązującemi przepisami ustawowemi, według 2%-wej stawki podatkowej.

W poszczeglónych jednak wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) obniżą na indywidualne podania płatników wymiary podatku przemysłowego od obrotu za rok 1929, o ile chodzi o obroty osiągnięte ze sprzedaży hurtowej do kwot, przypadających według 1%-owej stawki podatkowej.

Powyższa ulga może być przyznana wyłącznie przedsiębiorstwom, które w całości odpowiadać będą następującym warunkom:

a) co do których złożono zeznania o obrocie w terminie przepisanym,

b) których obroty ustalone przez komisje szacunkowe odpowiadają według opinji naczelników urzędów skarbowych stosunkom faktycznym,

c) które nie prowadzą handlu towarami o charakterze luksusowym oraz towarami pochodzenia zagranicznego (okólnik z dn. 19. XI. 1928 r. L. D. V. 15289/1),

d) które udowodnią hurtowy charakter prowadzonego handlu przez okazanie zapisów, duplikatów frachtów oraz przez wskazanie odbiorców,

e) które prowadzone są za świadectwami I-ej względnie II-ej kategorji handlowej,

f) których egzystencja gospodarcza zostałaby zagrożona w razie uiszczenia podatku według 2%-owej stawki.

Zwraca się przytem uwagę na wskazówki okólnika z dnia 10 marca 1930 r. L. D. V. 9888/4/29.

Indywidualne należycie uzasadnione podania odnośnych płatników winny być wnoszone do właściwych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych najpóźniej do dnia 15 maja 1930 r.

Podania płatników nie odpowiadających powyższym warunkom załatwią naczelnicy urzędów skarbowych odmownie we własnym zakresie działania.

Natomiast, o ile chodzi o przedsiębiorstwa, odpowiadające warunkom do otrzymania ulgi, naczelnicy urzędów skarbowych na podstawie posiadanych materjałów ewentualnie przy współudziale rzeczoznawców, ustalą, jaka wielkość obrotu tych przedsiębiorstw osiągniętych została ze sprzedaży hurtowej w rozumieniu części trzeciej art. 7 ustawy i § 24 rozporządzenia wykonawczego i przedłożą odnośne podania wraz z uzasadnionymi wnioskami Izbom Skarbowym (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu) do decyzji w terminie do dnia 15 czerwca 1930 r., ograniczając równocześnie odpowiednio egzekucje podatku.

Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) na podstawie wniosków naczelników urzędów skarbowych po przeprowadzeniu w razie potrzeby dodatkowych dochodzeń, wydadzą decyzje do dnia 1 lipca 1930 r. o ile odnośni płatnicy nie wnieśli odwołań od wymiaru podatku. W wypadku wniesienia odwołań należy jedynie zarządzić prowizoryczne ograniczenie egzekucji, wstrzymując się z wydaniem ostatecznej decyzji do czasu rozstrzygnięcia odwołań.

Tego rodzaju odwołania należy poddawać pod obrady na najbliższem posiedzeniu Komisji Odwoławczej.

Przy wydawaniu decyzji należy zwrócić szczególną uwagę na równomierność w udzielaniu ulg w okręgach poszczególnych urzędów skarbowych oraz w całym okręgu Izby Skarbowej (Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego).

Zaznacza się przytem, że w odnośnych decyzjach, wydawanych, na podstawie art. 94 ustawy, należy zamieszczać uwagę, że przeciwko tym decyzjom nie przysługuje żaden środek prawny.

Wkońcu poleca się Izbom Skarbowym (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu) aby do dnia 15 sierpnia 1930 r. przedstawiły Ministerstwu Skarbu zestawione według poszczególnych urzędów skarbowych sprawozdania o ulgach, udzielonych przedsiębiorstwom handlu hurtowego, nieprowadzącym prawidłowych ksiąg handlowych, za ostatnie 3 lata podatkowe 1927, 1928 i 1929.

Sprawozdania powyższe winny zawierać co do każdego roku podatkowego następujące dane:

1) ogólną ilość przedsiębiorstw, którym udzielono ulg,

2) ogólną kwotę umorzonego podatku z tytułu ulg.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

240.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 kwietnia 1930 r.

L. D. V. 13764/1/29

w sprawie zaniechania zbierania informacyj w zarządach zdrojowych względnie urzędach gminnych miejscowości kuracyjnych co do osób przebywających na kuracji względnie na letniskach.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z postanowieniem § 5 cz. 11. lit. d pkt. 9 instrukcji dla biur informacyjnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 4, poz. 40 z r. 1928) poleca się zaniechać sporządzania informacyj **w zarządach zdrojowych wzgl. urzędach gminnych** miejscowości kuracyjnych i letniskowych co do osób przebywających na letniskach i kuracji, ponieważ zbieranie tych informacyj wymaga stosunkowo dużego nakładu pracy i nie daje w wyniku poważniejszego materjału wymiarowego.

W związku z powyższem uchyla się pkt. a) ustępu piątego okólnika Min. Skarbu z dnia 22 czerwca 1927 r. L, D. V. 5675/1/27.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

241.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 kwietnia 1930 r.

L. D. V. 7661/1/30

w sprawie obniżonych kar za zwłokę od nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości podatkowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy), wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych, wszystkich Urzędów Skarbowych do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego.

W związku z obecną, trudną sytuacją gospodarczą, zarządzam, na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) — co następuje:

Od wszelkich wpłat, uskutecznianych w okresie od 24 kwietnia do 31 sierpnia b. r. na poczet nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, bez względu na czas ich powstania, należy pobierać obniżone kary za zwłokę w wysokości 1½% miesięcznie, licząc od ustawowego terminu płatności.

Po upływie powyższego terminu, t. j. poczynając od 1 września r. b., należy od wpłat, uskutecznianych na poczet wyżej wymienionych zaległości pobierać kary za zwłokę w pełnej wysokości, t. j. 2% miesięcznie, od ustawowego terminu płatności począwszy.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Przepisy celne.

242.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 14 marca 1930 r.

o zawieszeniu cła wywozowego od otrąb.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe od otrąb żytnich i pszennych, przewidziane w poz. 221 taryfy celnej w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 września 1929 r. w sprawie ceł wywozowych od otrąb i makuchów (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 524), zawiesza się do dnia 31 maja 1930 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 kwietnia 1930 r. Nr. 27, poz. 234).

243.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1930 r.

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 9 stycznia 1930 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych przetworów mięsnych.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1930 r. w sprawie zwrotu·cła przy wywozie niektórych przetworów mięsnych (Dz. U. R. P. Nr. 2/1930, p. 10) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczane są na podstawie powołanego na wstępie rozporządzenia wytwarzane na polskim obszarze celnym wszelkiego rodzaju przetwory mięsne: solone, peklowane, wędzone, suszone lub konserwowane, również w puszkach, jakoteż słonina solona lub wędzona oraz smalec.

Przetworami mięsnemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia mogą być w szczególności:

peklowane: polędwica i ozory;

wędzone: boczki wieprzowe, ozory, półgęski, polędwice i szynki w pęcherzu, kiełbasy wszelkie, salami wszelkie (tak ośle, jak wieprzowe i wołowe);

pasztety, wyciągi mięsne (ekstrakty), konserwy mięsne, w tem również parówki w puszkach;

słonina wędzona, solona i paprykowana, smalec oraz wszelkie inne nadające się do eksportu przetworzone mięso, o dowolnych regionalnych nazwach, z wyjątkiem bekonów i szynek, których wywóz za zwrotem cła unormowany został rozporządzeniem z dn. 9 lutego 1929 r. („Monitor Polski" Nr. 41/1929, poz. 82 i Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 6/1929, p. 68).

§ 2.

Do dokonywania odprawy wywozowej wymienionych w poprzednim paragrafie przetworów mięsnych oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczaniu cła (a nie ubocznych należności celnych), upoważnia się wszystkie kolejowe, morskie oraz pocztowe urzędy celne, położone na polskim obszarze celnym.

§ 3.

Ubieganie się o zwrot cła przy wywozie wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia przetworów mięsnych przysługuje tylko tym eksporterom, którzy wykażą się posiadaniem odpowiednich zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wystawionych według załączonego wzoru (wzór Nr. 1) i podpisanych przez upoważnione do tego osoby.

§ 4.

Pozatem przy odprawie wywożonych za zwrotem cła przetworów mięsnych należy stosować się do zasad, ustalonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1929 r., dotyczącem przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 17.XII. 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie bekonów i szynek („Monitor Polski" Nr. 41/1929, p. 82), a nadto, o ileby chodziło o wywóz przetworów mięsnych w przesyłkach pocztowych, do zasad, ustalonych w okólnikach: L. D. C. 2228/II/25 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 15/1925, p. 427) i L. D. IV. 356/3/27 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 6/1928, p. 71).

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ma ono również zastosowanie do przesyłek przetworów mięsnych, zgłoszonych do odprawy wywozowej, począwszy od dnia 21 stycznia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Wzór Nr. 1 (do § 3).

MINISTERSTWO
PRZEMYSŁU I HANDLU
Wydział Handlu
Zagranicznego
HZ. WD. . . . .

Warszawa, dn.. . . . . . .
A), B), C).

ZAŚWIADCZENIE Nr. . . . . . .

W myśl § 2 rozporządzenia z dn. 9 stycznia 1930 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych przetworów mięsnych (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 10), Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadcza niniejszem, że za niżej wymieniony towar przyznany być może zwrot cła, przewidziany w § 1 powyższego rozporządzenia.

Zaświadczenie niniejsze zostało wydane firmie . . . .
za pośrednictwem . . . . . .
na . . . kg., słownie . . . kg.
przetworów mięsnych (słoniny, smalcu),
wysłanych ze stacji . . . . . do . . .
(kraj przeznaczenia).

U w a g a:
Zaświadczenie niniejsze jest ważne w ciągu jednego miesiąca od daty wystawienia.

Referent: Pieczęć
Naczelnik Wydziału
Handlu Zagranicznego:

Urząd Celny w . . . . . stwierdza, że w dniu . . . . . przy pozycji rejestru wywozu Nr. . . . . odprawił w wywozie . . . kg (nazwa towaru) . . . . i że stronie został wydany kwit wywozowy Nr. . . ., opiewający na kwotę zł . . . . dnia . . . . Pieczęć

Podpis
Kierownika Urzędu Celnego.

(Monitor Polski z dnia 16 kwietnia 1930 r. Nr. 89, poz. 132).

244.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie wykazu zagranicznych leczniczych naturalnych wód mineralnych, korzystających ze zniżonej stawki celnej.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 czerwca 1924 r. w sprawie taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) zarządza się co następuje:

§ 1. Zniżone stawki celne, przewidziane w uwadze do pozycji 32 taryfy celnej, mają zastosowanie do następujących zagranicznych leczniczych wód mineralnych naturalnych:

1) Apenta
2) Contrexeville
3) Ferencz-József (Franz Joseph)
4) Herkules
5) Hunyadi János
6) Igmandi
7) Karlovy Vary (Karlsbad) ze źródeł:
Wridlo (Sprudel),
Mlynsky pramen (Mühlbrunn),
Zamecky pramen (Schlossbrunn),
Trzni pramen (Marktbrunn),
Sadovy pramen (Parkbrunn),
Skalni pramen (Felsenquelle),
8) Kissingen
9) Levico
10) Loser (Palma)
11) Marianske Lazne (Marienbad) ze źródeł:
Mariansko - lazenske mineralni prameny (Marienbad Mineralquellen), Zridla s Glauberovou soli Krizowa a Ferdinanduv pramen (glaubersolzquellen Kreuzbrunn und Ferdinadsbrunnen), Alkalicko-salinicka kyselka Lesni pramen (Alkalischelinischer Sauerling Waldquelle), Zemita kyselka Rudolfka (Erdiger Säuerling Rudolfsquelle),
12) Mira - Rákosi
13) Vichy ze źródeł:
Grande - Grille
Celestins
14) Vittel.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1930 r. Nr. 28, poz. 246).

245.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 marca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie uchylenia rozporządzenia z dnia 31 marca 1925 r. o preparatach chemicznych zwolnionych od cła.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 czerwca 1924 r. w sprawie taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1925 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych o preparatach chemicznych zwolnionych od cła (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 262).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1930 r. Nr. 28, poz. 249).

Skarbowość związków samorządowych.

246.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 marca 1930 r.

L. D. V. 4611/1/30

w sprawie nieuzależnienia ulg podatkowych, przyznanych okólnikiem Min. Skarbu z dnia 4 lutego 1930 r. L. D. V. 2087/1/30, od zgody związków komunalnych.

— — — — — — — —

Odpis.

Warszawa, dnia 26 marca 1930 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 4611/1/30.

Do
Zarządu Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, ul. Zielna 45, m. 43.

Na pismo z dnia 19 lutego r. b. Ministerstwo Skarbu oznajmia, co następuje:

W myśl postanowień art. 51 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), dodatek komunalny dzieli los podatku państwowego, od którego dodatek ten został obliczony.

W tym stanie rzeczy Ministerstwo Skarbu nie może się przychylić do prośby Związku, zawartej w powołanem na wstępie piśmie, o uzupełnienie zarządzenia z dnia 4 lutego r. b. L. D. V. 2087/1 w sprawie ulg podatkowych dla właścicieli posiadłości rolnych w kierunku uzależnienia odroczenia względnie rozłożenia na raty dodatku komunalnego od państwowego podatku od zgody odnośnych związków komunalnych.

W konsekwencji tego zarządzenia podyktowanego względami natury czysto gospodarczej, a zmierzającego do podniesienia siły płatniczej rolnika, będą musiały związki komunalne, podobnie jak to uczynił już Skarb Państwa, ograniczyć przedewszystkiem swe wydatki, dostosowując je do rozporządzalnych środków.

Ministerstwo Skarbu nadmienia, że udzielenie wspomnianych ulg właścicielom posiadłości rolnych w rozmiarach, przewidzianych w powołanem na wstępie rozporządzeniu, nie powinno zresztą utrudnić gospodarki gmin wiejskich w takim stopniu, jak to zostało przedstawione w piśmie Związku. Nie odracza ono bowiem płatności bieżących należności, a najbliższe terminy płatności, rozłożonych na raty zaległości przypadają w marcu oraz czerwcu, co da gminom już w najbliższych miesiącach możność uzyskania poważniejszych wpływów.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu nie znajduje dostatecznych podstaw do uwzględnienia prośby Związku o udzielenie kredytów gminom wiejskim z powodu nieterminowego wpływu dodatku komunalnego do podatku gruntowego.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

— — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 4611/1/30.

Warszawa, dnia 26 marca 1930 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym
do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

Przepisy uposażeniowe.

247.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 marca 1930 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się, co następuje:

§ 1. Po pierwszym ustępie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) wstawia się następujący nowy ustęp:

„Komorne za mieszkania służbowe zajmowane w roku 1928 pobiera się w wysokości dodatku na mieszkanie, przypadającego do wypłaty w tymże roku bez względu na ewentualne późniejsze podwyższenie stawek tego dodatku".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1930 r.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Skarbu, Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Spraw Wojskowych i Rolnictwa.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Matakiewicz.*

Minister Komunikacji:
(—) *Kühn.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 marca 1930 r. Nr. 22, poz. 186).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

248.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lutego 1930 r.

o umundurowaniu urzędników kontroli skarbowej.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5, poz. 37) zarządzam co następuje:

§ 1. Urzędnicy kontroli skarbowej, jako organ wykonawczy władz skarbowych, obowiązani

są do noszenia w służbie munduru, według wzoru i przepisu, ustalonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1929 r. o umundurowaniu urzędników celnych (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 420) z tą różnicą, że kolor patek na kurtce i płaszczu oraz otoku czapki jest czarny, przyczem patki są zaopatrzone zieloną wypustką.

Kobiety w służbie kontroli skarbowej, używane do rewizji kobiet, noszą w służbie jako odznaki służbowe, opaski sukienne, koloru zielonego z napisem czarnym — „Kontrola Skarbowa".

Opaski te nosi się na lewem ramieniu.

§ 2. Pełnienie służby w ubraniu cywilnem może zarządzić w poszczególnych przypadkach bezpośredni przełożony, jeżeli ze względu na zachodzące okoliczności okazuje się to konieczne.

§ 3. Urzędnikom kontroli skarbowej dozwolone jest noszenie munduru także poza służbą.

§ 4. Urzędnikom kontroli skarbowej przeniesionym w stan spoczynku nie przysługuje prawo noszenia munduru.

§ 5. Urzędnicy kontroli skarbowej, używający munduru służbowego, obowiązani są zmienić dotychczasowe umundurowanie w terminie jednorocznym od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 27 maja 1924 r. o umundurowaniu urzędników kontroli skarbowej (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 966).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1930 r. Nr. 28, poz. 247).

249.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lutego 1930 r.

o umundurowaniu sekwestratorów podatkowych mianowanych na stałe.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5, poz. 37) zarządzam co następuje:

§ 1. Sekwestratorom podatkowym mianowanym na stałe zezwala się na noszenie umundurowania, które winno odpowiadać przepisom i wzorom, ustalonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1929 r. o umundurowaniu urzędników celnych (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 420) z tą różnicą, że kolor patek na kurtce i płaszczu oraz otoku czapki jest brunatny, przyczem patki są zaopatrzone zieloną wypustką.

§ 2. Mianowanym na stałe sekwestratorom podatkowym dozwolone jest noszenie munduru także poza służbą.

§ 3. Sekwestratorzy podatkowi przeniesieni w stan spoczynku nie mają prawa noszenia munduru.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1930 r. Nr. 28, poz. 248).

250.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 kwietnia 1930 r.

L. D. V. 1713/1/30

w sprawie nieobejmowania redukcją personalną funkcjonarjuszów państwowych, którzy w związku ze służbą wojskową nie zdołali uzyskać nominacyj na stałe w państwowej służbie cywilnej.

Do

wszystkich Departamentów Ministerstwa Skarbu, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Biura Sprzedaży Soli, Mennicy Państwowej, Państwowych Zakładów Graficznych (w likwidacji), wszystkich Izb Skarbowych i Dyrekcyj Ceł, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zachodzące wypadki redukcji personalnej, wywołanej bądź zmianami organizacyjnemi, bądź innemi przyczynami, wymagają zachowania szczególnej ostrożności w stosunku do tych funkcjonarjuszów publicznych, którzy na skutek ofiarnej służby w szeregach wojskowych nie mieli faktycznej możności nabycia uprawnień, gwarantujących im stałość zawodu urzędniczego.

Z tych względów zarządzam, aby w wypadkach niezbędnych redukcyj, zarówno urzędników, jak i funkcjonarjuszów niższych oraz wszelkiego rodzaju pracowników zatrudnionych przez urzędy mi podległe, zarządzenia te, względnie odnośne wnioski, nie dotyczyły, o ile możności, tej kategorji osób, do których odnoszą się przytoczone na wstępie motywy.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Wiadomości nieurzędowe.

Obrót czekowy P. K. O. w marcu r. b.

Ogólny obrót czekowy P. K. O. w marcu r. b. osiągnął kwotę 2.048 miljonów złotych, z czego na obrót bezgotówkowy przypadało 1.293 milj. zł. czyli 63%. W porównaniu z lutym r. b. obrót czekowy P. K. O. wzrósł o 223 milj. zł. Jednocześnie ze wzrostem kwoty obrotu czekowego wzrosła liczba uczestników tego obrotu o dalszych 1.142 osób i dosięgła w dniu 31.III.30 r. pokaźnej liczby 64.888 czynnych kont czekowych. Saldo na tych kontach osiągnęło w dniu 31.III. b. r. kwotę Zł. 178.266.286.

XVI. Losowanie książeczek P. K. O. na premjowane wkłady oszczędnościowe serji I-szej w dniu 15 kwietnia 1930 r.

2.470	10.057	19.461	25.354	31.906	38.637	45.520
3.114	10.275	19.696	27.201	32.185	38.667	45.789
4.041	10.894	19.705	27.812	32.610	39.591	46.248
4.334	14.131	20.129	28.824	33.540	40.362	47.040
4.624	16.158	21.734	29.116	34.015	41.968	47.109
5.951	17.531	23.549	30.334	34.624	42.816	
6.375	17.817	23.987	30.684	36.863	43.686	
9.778	18.619	24.313	30.872	37.181	44.208	
9.802	18.963	24.378	31.385	37.953	44.262	
	19 147	24.716	31 657	38.520	45.347	

Drukarnia Państwowa. Miodowa 22. Nr. 50987. 25.IV. 1930 r. 8000.